

УДК 351.81:338.24

О. Чечель

ПРИНЦИПИ ТА МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ

Розглянуто проблемні питання щодо принципів та механізму державного регулювання економіки як складової механізму державного регулювання. Розкрито зміст механізму державного регулювання економіки на основі вивчення механізму державного управління, етимології слова “механізм” з урахуванням сутності державного регулювання економіки. Визначено компонентну структуру механізму державного регулювання економіки, розглянуто та охарактеризовано його складові. Визначено та обґрунтовано принципи державного регулювання економіки.

Ключові слова: державне управління, механізм, державне регулювання економіки, механізм державного регулювання економіки, функції, завдання, об’єкт, суб’єкт, принципи державного регулювання економіки; економічна політика.

На сучасному етапі в Україні продовжуються трансформаційні процеси, які спрямовані на розвиток ринкової економічної системи, що обумовлює необхідність активної регулюючої ролі держави. Чисельними науковими дослідженнями у сфері державного управління доведено, що у країнах із трансформаційною економікою необхідність державного регулювання проявляється більшою мірою, оскільки самоорганізація (а ринок є класичним зразком самоорганізації) властива досить стійким системам і малоефективна в період переходу від однієї системи до іншої, враховуючи також і той факт, що трансформаційні процеси ускладнюються загостренням соціальних проблем, які мають бути пом’якшені.

До ключових чинників сталого економічного розвитку, а тим більше макроекономічних зрушень, яких потребують країни під час суспільно-економічних трансформацій, належить ефективне державне регулювання економіки, яким потрібно називати цілеспрямований вплив, що здійснює держава у сфері управління економікою з метою надання економічним процесам певної спрямованості відповідно до цілей, завдань та інтересів країни.

У цьому аспекті саме держава є унікальним за своїми можливостями суб’єктом економіки. Враховуючи, що закономірністю періоду системної економічної трансформації є якісна зміна сукупності взаємовідносин між державою та економікою, доопрацювання потребують теоретико-методологічні аспекти державного регулювання економіки. Для розвитку сталої, ефективної та конкурентоспроможної соціально-орієнтованої економіки в Україні потрібний ефективний і дієвий механізм державного регулювання, спрямований на реалізацію основної мети, яка полягає у виконанні соціально-економічних функцій держави і забезпеченні сталого економічного зростання.

Практичні та теоретичні аспекти державного регулювання економіки України досліджуються чисельними науковими установами: Національним інститутом стратегічних досліджень, Міжнародним центром перспективних досліджень, Інститутом еволюційної економіки, Інститутом економіки та прогнозування НАН

України, вищими навчальними закладами, фахівці яких вивчають і розвивають економічну теорію. Теоретичні та прикладні дослідження аспектів державного управління та державного регулювання економіки в Україні проводили Е. Адельсеїтова, О. Бойко-Бойчук, В. Гриньова, Л. Дідківська, В. Малиновський, Т. Піхняк, І. Розпутенко, Р. Рудницька, Д. Стеченко, О. Федорчак, Н. Харченко та інші [1 – 12].

Огляд наукових публікацій показав, що у сфері державного управління достатньо глибоко та повно розкрито механізм державного управління. Крім того, окремі публікації розкривають механізми державного регулювання в окремих галузях і сферах. Відтак сформувалися погляди на механізм державного регулювання підприємницької діяльності, малого бізнесу, аграрного сектора, зайнятості, територій, інноваційної сфери, банківського сектора тощо. Однак поза увагою залишився механізм державного регулювання економіки. На сьогодні поки не визначено та не розвинуто теоретичні засади механізму державного регулювання економіки, що обумовлює необхідність більш глибоких досліджень у цьому напрямі.

Мета статті – проаналізувати теоретико-методологічні аспекти державного управління, державного регулювання економіки та визначити сутність, структуру механізму державного регулювання економіки, розробити його концептуальну схему.

Враховуючи, що державне регулювання економіки є невід’ємною функцією державного управління, вважаємо за доцільне проаналізувати сутність та зміст механізму державного управління. Провідними вітчизняними економістами механізм державного управління визначають як:

- інструмент реалізації функцій держави та її виконавчої влади [13];
- практичні заходи, засоби, важелі, стимули, за допомогою яких органи державної влади впливають на будь-які суспільні відносини з метою досягнення поставлених цілей [14];
- комплексну систему державного управління, складовими якої є конкретні механізми управління (економічний, мотиваційний, політичний, правовий тощо), які в сукупності здатні забезпечити збалансоване та ефективне функціонування єдиного державного механізму [15];
- сукупність засобів організації управлінських процесів та способів впливу на розвиток керованих об’єктів із використанням відповідних методів управління, спрямованих на реалізацію цілей державного управління [16];
- штучно створену складну систему, призначена для досягнення визначених цілей, яка має визначену структуру, сукупність правових норм, методів, засобів, інструментів державного впливу на об’єкт управління [17];
- систему, що призначена для практичного здійснення державного управління та досягнення поставлених цілей, яка має визначену структуру, методи, важелі, інструменти впливу на об’єкт управління з відповідним правовим, нормативним та інформаційним забезпеченням [18].

Для того, щоб у процесі критичного аналізу визначити правомірну точку зору на сутність механізму державного управління, з’ясуємо етимологію слова “механізм”. Сам термін “механізм” застосовується в техніці, де він означає пристрій, що передає або перетворює рух. Ще значення цього терміна пов’язується із внутрішньою будовою машини. Це слово застосовують також в якості визначення внутрішньої будови, системи чого-небудь, а ще воно може застосовуватися для характеристики сукупності станів і процесів, із яких складається певне явище [19].

У процесі наукового пошуку теоретико-правової дефініції поняття механізму держави Н. Харченко відзначає, що будь-який механізм – це сукупність взаємозалежних і взаємодіючих частин або елементів при наявності, з одного боку, внутрішньої упорядкованості й узгодженості між ними, а з іншого боку – диференціації й відносної автономності. Він наголошує на тому, що механізмом є система в дії, а не дія системи, й, виходячи саме з цього аспекту, необхідно розвивати термінологічний зміст поняття “механізм” у теорії державного управління [20].

Етимологічний зміст цього терміна та результати наукових досліджень у сфері формування механізмів державного управління дозволяє зробити висновок, що рацію мають ті науковці, які розглядали механізм як систему, серед них О. Кравченко, Р. Рудницька, О. Сидорчук, О. Стельмах, О. Федорчак [21 – 23].

Достатньо глибоко досліджував зміст і структуру механізму державного управління О. Бойко-Бойчук, за результатами яких автору вдалося визначити усю сукупність ознак механізму, як системи, серед яких виділені стимули, засоби, важелі, а також формування нових інститутів, організаційних структур тощо [24]. Це дозволило автору шляхом їх узагальнення структуризувати змістовну і формоутворюючі складові загальної моделі механізму, які можуть бути використані під час обґрунтування, зокрема й механізму державного регулювання економіки.

Загалом він погоджується із думкою О. Радченко у тому, що механізмів державного управління може бути стільки, скільки є функцій у держави, водночас кожна функція державного управління вимагає існування відповідного механізму її реалізації [25]. Це дозволяє достатньо обґрунтовано стверджувати про необхідність утворення ефективного механізму державного регулювання економіки, оскільки він є однією із функцій державного управління. При цьому правомірним є використання напрацьованих у сфері державного управління теоретико-методологічних підходів.

Вченими використовувалися різні методи наукових досліджень для розкриття сутності та структури механізму державного регулювання економіки. А. Мішина на основі застосування синтезу функціонального і структурного підходів розкрила його функціональний і структурний зміст, відповідно до чого механізм державного регулювання економіки вона трактує як систему взаємозалежних і взаємообумовлених рухів і дій, а структурний його зміст як сукупність форм, методів та інструментів, що реалізують регулюючу функцію держави [26].

Водночас, для розкриття сутності, змісту та структури механізму державного регулювання економіки Ю. Трещевський застосував діалектичний метод. На думку вченого, сутність механізму державного регулювання економіки виражає відносини суб'єктів, що утворюють цілісну систему, яка включає органи державної влади, учасників господарської діяльності та зовнішнє середовище у формі потреб, інтересів і цілей суб'єктів економічної діяльності. Таким чином сутність механізму державного регулювання економіки як загальної категорії являє собою відносини між господарюючими суб'єктами та органами державної влади з приводу господарської діяльності. А зміст механізму державного регулювання економіки, на думку науковця, є сукупністю економічних форм, методів, способів і правових норм, за допомогою яких органи державної влади впливають на економічні процеси, забезпечують вирішення суперечностей у соціально-економічних системах [27], тим самим автор розкриває структурну складову досліджуваного процесу.

На основі теоретичного дослідження можна зробити такі висновки:

– державне регулювання економіки – важлива функція державного

управління, для її реалізації потрібний дієвий механізм, в основі розробки якого можна застосовувати методологічні підходи функціонування механізму державного управління;

– з урахуванням значення терміна “механізм” і результатів наукових досліджень провідних економістів механізм державного регулювання економіки має розглядатися як система, сукупність, яка характеризується набором певних компонент, які утворюватимуть його структуру;

– на сьогодні поки не відпрацьовано на теоретико-методологічному рівні формування та функціонування механізму державного регулювання економіки.

Усі зазначені проблеми актуальні та потребують науково-обґрунтованого вирішення. Авторський підхід до формування механізму державного регулювання економіки розпочнемо з визначення компонентів, які увійдуть до його складу. За цього необхідно враховувати, що зазначений механізм має розкривати методологію й організацію цього процесу. Важливість обґрунтування дієвого механізму державного регулювання економіки обумовлена тим, що саме від методологічної бази залежить дієвість всієї системи державного регулювання економіки, згідно із вибраним варіантом руху, що забезпечить досягнення визначених стратегічних і тактичних цілей, реалізацію завдань.

За визначенням Т. Піхняк, механізм державного регулювання – це спосіб організації економічних відносин між державою і підприємствами, населенням, іншими країнами та міжнародними інституціями з метою стабілізації соціально-економічної ситуації в країні та створення передумов для економічного зростання [28]. Для забезпечення цих економічних відносин потрібні суб’єкт (виходячи з цього визначення – це держава), та об’єкт (як найменше це підприємства, населення, інші країни та міжнародні інституції). Об’єктами державного регулювання економіки також можуть бути регіони, галузі та сектори економіки.

Отже, обов’язковими елементами механізму державного регулювання економіки є суб’єкти та об’єкти. Суб’єктами державного регулювання економіки було визначено Президента України, Кабінет Міністрів України, Верховну Раду України, державні органи виконавчої влади різних рівнів, Національний банк України, Антимонопольний комітет України, Фонд державного майна України, об’єднання, союзи та асоціації.

Державне регулювання економіки спрямовано на досягнення певного результату, воно має цільову спрямованість. Т. Піхняк подає визначення, відповідно до якого державне регулювання здійснюється з метою стабілізації соціально-економічної ситуації в країні та створення передумов для економічного зростання, а для цього повинні бути вирішені низка завдань [29]. Тому до механізму державного регулювання економіки необхідно також включити мету та завдання.

Основну мету державного регулювання економіки пропонуємо сформулювати так: забезпечення сприятливих умов для сталого економічного розвитку та подальшого економічного зростання в Україні, досягнення соціальної стабільності, підвищення рівня глобальної конкурентоспроможності країни.

Відповідно до цієї мети, можна сформулювати й основні завдання державного регулювання економіки України на даному етапі: забезпечення стабільного економічного зростання та розвитку; досягнення повної, ефективної та продуктивної зайнятості трудових ресурсів, нарощування трудового потенціалу; створення прозорого та справедливого перерозподілу доходів населення й зменшення

соціальної напруженості; досягнення й послідовне підвищення економічної ефективності в країні; збалансування зовнішньоторговельного балансу країни, забезпечення стабільності цін і грошей, раціоналізація природокористування, подальший інституційний розвиток. Здійснення зазначених завдань сприятиме створенню необхідних умов для економічного розвитку та вирішення соціальних проблем.

Досягнення мети та реалізація поставлених завдань державного регулювання економіки вимагає певних дій, використання різних способів впливу, що досягається за допомогою використання різноманітних методів державного регулювання. У сфері державного регулювання економіки застосовують правові, адміністративні, економічні, а також специфічні методи, які до того ж класифікуються на прямі та непрямі.

Оскільки методологія державного регулювання економіки – це підходи, принципи та логіка управління соціально-економічним розвитком країни [30], то у структуру механізму державного регулювання економіки необхідно включити низку принципів, як основних вихідних положень, незаперечних вимог, дотримання яких сприятиме ефективному його функціонуванню. Принципи державного регулювання економіки стали предметом окремої наукової дискусії (табл. 1).

Таблиця 1

Підходи до класифікації принципів державного регулювання економіки [31 – 35]

Автори	Класифікація принципів ДРЕ
Д. Стеченко, Л. Швайка	Загальні: принцип пріоритету права над економікою, ефективності, справедливості, стабільності, системності державного впливу, адекватності, оптимального поєднання адміністративно-правових і економічних важелів, поступовості та етапності, забезпечення єдності стратегічного і поточного державного регулювання та його оперативності, дотримання вимоги матеріально-фінансової збалансованості. Нові принципи: бюджетної політики та податкового регулювання, регулювання зовнішньоекономічної діяльності
Н. Панчук	Системність, безперервність, єдність розвитку, обґрунтованість, об'єктивність, економічність, обов'язковість, професіоналізм
Н. Антонова, О. Хорошко	Об'єктивні вимоги: адекватність, комплексний підхід, цілісність системи. Характеристики системи: організованість, ієрархічність і багаторівневість, нерозривна єдність із зовнішнім оточенням і середовищем. Загальні принципи державного управління: єдність економіки і політики, єдність централізму й самостійності, науковості, ефективності, сполучення загальних і локальних цілей
В. Гриньова	Цілеспрямованість, погодженість та обґрунтованість усіх дій у системі державного регулювання економіки, відповідальність за прийняття рішень і кінцеві результати, високий професіоналізм суб'єктів державного регулювання економіки, ефективне використання ресурсів, пріоритетність вирішуваних проблем, орієнтованість на забезпечення економічного розвитку та на його основі соціального благополуччя для всього населення
Л. Дідківська	Науковість, погодження інтересів, цілеспрямованість, пріоритетність, системність, комплексність, принцип адаптації, достатності, принципи організаційно-правового та економіко-організаційного забезпечення

Окремі з наведених принципів є безперечними й дійсно об'єктивно обов'язковими вимогами, але деякі з них мають дискусійне спрямування. Так, Д. Стеченко відзначає принцип стабільності, при цьому сутність цього розглядається у забезпеченні необхідного впливу на економіку з метою вирівнювання підйомів і нівелювання спадів ділового циклу, стримування безробіття, підтримки економічного розвитку [36]. Проте зміст цього принципу можна трактувати як стабільність системи державного регулювання економіки. Але ж в умовах макроекономічної нестабільності та мінливості економічних процесів державне регулювання економіки має бути гнучким і спрямованим на адаптацію механізму до умов, що складатимуться під впливом тих або інших чинників. У цьому аспекті автор трактує принцип адекватності, але цього недостатньо, оскільки на певний період часу державне регулювання економіки відповідатиме тим умовам, в яких приймалися рішення, але під впливом зміни цих умов воно перестає бути адекватним і тому його треба адаптувати. І тільки після цього державне регулювання економіки буде відповідати новим умовам. Принцип стабільності у тому змісті, як його трактує автор, коректніше називати принципом "макроекономічної стабілізації".

Найбільш коректною є система принципів Л. Дідківської, вона включає майже усі найважливіші принципи, але її необхідно доповнити. Отже, визначальними принципами державного регулювання економіки вважаємо науковість, погодження інтересів, цілеспрямованість, пріоритетність та доцільність, системність, комплексність, принцип гнучкості й адаптації, достатності, принципи організаційно-правового й економіко-організаційного забезпечення, а також принципи поступовості та етапності здійснення державного регулювання економіки, пріоритету права над економікою, єдності економіки і політики, ефективності, прозорості, відповідальності.

Оскільки адекватність державного регулювання економіки вимогам і пріоритетам державного управління забезпечується реалізацією функцій державного регулювання економіки та вирішенням поставлених завдань, то вважаємо за необхідне внести їх у якості компонентів у механізм державного регулювання економіки.

В наукових публікаціях серед функцій державного регулювання економіки виділяють такі [37, 38]:

- цільову – визначення цілей, пріоритетів та основних напрямів розвитку національної економіки;
- стимулюючу – формування регуляторів, здатних ефективно впливати на діяльність господарських суб'єктів і спрямовувати економічні процеси у бажаному для суспільства напрямі;
- нормативну – держава за допомогою законодавчих актів встановлює певні "правила гри" для суб'єктів економіки;
- коригуючу – коригування розподілу ресурсів у економіці з метою розвитку прогресивних процесів, усунення негативних зовнішніх ефектів тощо;
- соціальну – державне регулювання соціально-економічних відносин, перерозподіл доходів, забезпечення соціального захисту та соціальних гарантій, збереження навколишнього середовища, безпосереднє управління неринковим сектором економіки – регулювання державного сектора економіки, створення суспільних благ;

– контролюючу – державний нагляд і контроль за виконанням певних встановлених “правил гри”, економічних, екологічних, соціальних стандартів.

Отже, механізм державного регулювання економіки розглядаємо як систему (рис. 1), яка становить компонентну структуру. Її складовими є цілі, завдання, принципи, функції, суб’єкти й об’єкти, методи та форми державного регулювання економіки, які у своїй взаємодії та взаємозв’язку обумовлюють економічну політику країни, реалізація якої сприятиме досягненню стратегічної мети та виконанню регулюючої функції держави у сфері державного управління. Відповідно до представленого механізму, розкривається сутність державного регулювання економіки, яка проявляється у забезпеченні відносин між суб’єктами державного регулювання та об’єктами, які утворюють цілісну систему з асиметричним впливом її елементів.

Результатом реалізації механізму державного регулювання економіки є формування економічної політики та її складових як інструмента реалізації державної регулюючої функції у механізмі державного управління економікою.

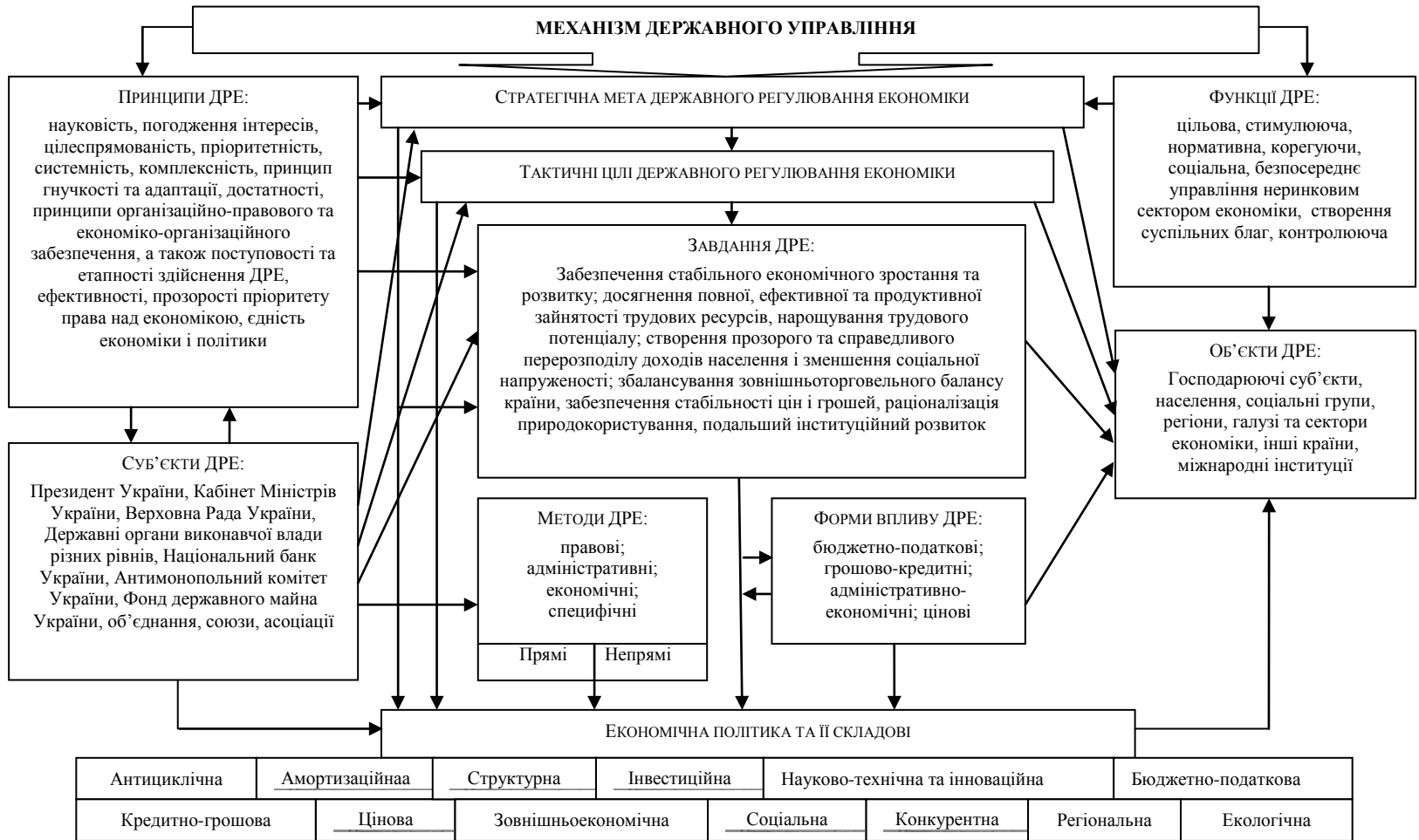

Рис. 1. Механізм державного регулювання економіки та його компонентна структура

Висновки

В умовах трансформаційної економіки державне регулювання економічних процесів потребує адекватного механізму, який необхідно коригувати як упродовж, так і в міру завершення переходу до ринкової системи господарювання. Для вирішення цього складного й актуального завдання запропоновано механізм державного регулювання економіки і охарактеризована його компонентна структура. Цей механізм представлено як систему, до складу якої увійшли необхідні, з погляду ефективної організації та реалізації регулюючої функції держави, елементи, він адекватно відбиває складну систему соціально-економічних відносин між державою як суб'єктом регулювання та об'єктами. З огляду на те, що державне регулювання економіки – це одна з функцій державного управління, представлений механізм визначено похідним від механізму державного управління.

Література

1. Адельсейтова Е. Б. Формування ефективного механізму регулювання національної економіки [Текст] : автореф. дис... канд. екон. наук : 08.00.03 / Е. Б. Адельсейтова ; Крим. інж.-пед. ун-т. — Сімферополь : [б. в.], 2009. — 20 с.
2. Бойко-Бойчук О. В. Механізми державного управління: узагальнена модель [Електронний ресурс] / О. В. Бойко-Бойчук. — Режим доступу : concept.at.ua/load/0-0-0-34-20.
3. Гриньова В. М. Державне регулювання економіки [Текст] : підручник [Текст] / В. М. Гриньова. — К. : Знання, 2008. — 398 с.
4. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки [Текст] : навч. посіб. / Л. І. Дідківська Л. С. Головка — 5-те вид., стер. — К. : Знання, 2006. — 213 с.
5. Кравченко О. М. Теоретичні підходи до визначення поняття “механізм державного управління” / О. М. Кравченко // Державне управління: удосконалення та розвиток [Електронний ресурс] : електрон. наук. фах. вид. — 2009. — № 3. — Режим доступу : <http://www.w.dy.nauka.com.ua/index.php?operation=1&iid=56>.
6. Малиновський В. Я. Державне управління [Текст] : навч. посіб. / В. Я. Малиновський. — вид. 2-ге, доп. та переробл. — К. : Атіка, 2003. — 576 с.
7. Піхняк Т. А. Проблеми механізму державного регулювання економічного зростання [Електронний ресурс] / Т. А. Піхняк. — Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Znphktei/2011_1/statti/pixnyak/pixnyak.htm.
8. Радченко О. В. Категорія “механізм” у системі державного управління / О. В. Радченко // Держава та регіони [Текст] : наук.-вироб. журн. Класич. приватн. ун-т. — 2009. — № 3. — С. 64—69. — (Серія: Державне управління).
9. Рудницька Р. М. Механізми державного управління: сутність і зміст [Текст] / Р. М. Рудницька, О. Г. Сидорчук, О. М. Стельмах ; за наук. ред. д. е. н., проф. М. Д. Лесечка, к. е. н., доц. А. О. Чемериса. — Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2005. — 28 с.
10. Стеченко Д. М. Державне регулювання економіки [Текст] : навч. посіб. / Д. М. Стеченко. — 3-тє вид., випр. — К. : Знання, 2006. — 262 с.
11. Федорчак О. В. Класифікація механізмів державного управління / О. В. Федорчак // Демократичне врядування [Електронний ресурс] : наук. вісн. — 2008. — Вип. 1. — Режим доступу : <http://www.academy.lviv.ua>.
12. Харченко Н. П. Поняття механізму держави, наукові пошуки теоретико-правової дефініції / Н. П. Харченко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского [Текст]. — 2007. — Т. 20 (59). — № 2. — С. 278—284. — (Серия “Юридические науки”).
13. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления [Текст] : курс лекц. / Г. В. Атаманчук. — 3-е изд., доп. — М. : ОМЕГА-Л, 2005. — 584 с.
14. Бакуменко В. Д. Виявлення комплексу проблем державного управління процесами європейської та євроатлантичної інтеграції України, розробка пропозицій щодо вдосконалення системи державного управління цими процесами [Електронний

ресурс] : наук.-дослід. роб. / В. Д. Бакуменко, Д. О. Безносенко. — К. : НАДУ ; Центр навчання і досліджень з європейської та євроатлантичної інтеграції України. — 41 с. — Режим доступу : <http://www.napa-eurostudies.org.ua/2-2.rtf>.

15. Кравченко О. М. Теоретичні підходи до визначення поняття “механізм державного управління”...

16. Малиновський В. Я. Державне управління... — 576 с.

17. Рудницька Р. М. Механізми державного управління: сутність і зміст... — 28 с.

18. Федоренко В. Г. Політична економія [Текст] : підручник / В. Г. Федоренко, О. М. Діденко, М. М. Руженський [та ін.] ; за наук. ред. д. е. н., проф. В. Г. Федоренка. — К. : Алерта, 2008. — 487 с.

19. Словник української мови [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://sum.in.ua/s/mekhanizm>.

20. Харченко Н. П. Поняття механізму держави, наукові пошуки теоретико-правової дефініції... — С. 278—284.

21. Кравченко О. М. Теоретичні підходи до визначення поняття “механізм державного управління”...

22. Рудницька Р. М. Механізми державного управління: сутність і зміст... — 28 с.

23. Федорчук О. В. Класифікація механізмів державного управління...

24. Бойко-Бойчук О. В. Механізми державного управління: узагальнена модель...

25. Радченко О. В. Категорія “механізм” у системі державного управління... — С. 64—69.

26. Мишина А. В. Механизм государственного регулирования экономики и направления повышения его эффективности в России [Текст] : автореф. дис... канд. экон. наук : 08.00.01 / А. В. Мишина. — Воронеж : [б. и.], 2009. — 20 с.

27. Трещевский Ю. И. Механизм государственного регулирования российской экономики: методология исследования, особенности формирования и повышение эффективности [Текст] : автореф. дис... док. экон. наук : 08.00.01 / Ю. И. Трещевский. — Воронеж : [б. и.], 1999. — 20 с.

28. Піхняк Т. А. Проблеми механізму державного регулювання економічного зростання [Електронний ресурс] / Т. А. Піхняк. — Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Znphktei/2011_1/statti/pixnyak/pixnyak.htm.

29. Там само.

30. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки... — 213 с.

31. Стеченко Д. М. Державне регулювання економіки... — 262 с.

32. Панчук Н. А. Повышение эффективности государственного регулирования экономики отраслей АПК [Текст] : автореф. дис... канд. экон. наук : 08.00.05 / Н. А. Панчук. — М. : [б. и.], 2011. — 20 с.

33. Антонова Н. Б. Государственное регулирование национальной экономики [Текст] : курс лекц. Н. Б. Антонова, О. Б. Хорошко. — Минск : Акад. Упр. При Президенте Респ. Беларусь, 2009. — 253 с.

34. Гриньова В. М. Державне регулювання економіки... — 398 с.

35. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки... — 213 с.

36. Стеченко Д. М. Державне регулювання економіки... — 262 с.

37. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки... — 213 с.

38. Федоренко В. Г. Політична економія... — 487 с.

A. Chechel

**PRINCIPLES AND THE MECHANISM OF STATE REGULATION
OF THE ECONOMY**

The major issues concerning principles and the mechanism of state regulation of the economy as a part of the mechanism of state regulation are considered. The contents of the mechanism of state regulation of the economy on the basis of studying the mechanism of public administration, the etymology of the word “mechanism” with the nature of the state regulation of the economy are revealed. The component structure of the mechanism of state regulation of the economy is defined and its components are revealed and characterized. The principles of state regulation of the economy are determined and substantiated.

Key words: public administration, mechanism, state regulation of the economy, the mechanism of state regulation of the economy, functions, tasks, object, subject, principles of state regulation of the economy, economic policy.